

Agga nüüd tahhan minna enneste linna luggo räkida ja selle järrel meie wannemate luggo. Minno wannemata juttudest tean minna selgeste mis hirmsaste Piiskop neid waewanud, kuidas nemmad wimaks ärralainud, nende teekäimisselt ja asutamisselt meie maal. Ja meie armolise linna wallitususe polest, sain minna üht kirja nähha kus Saltsburgi rahwa sisetullemine ja jälle emale minnemine Langensaltsja linnast üleskirjutud olli. Minna ollen sest mõnned tükkid wäljakirjutanud. Röömoga näggin minna sest kirjast, mis truiste meie esiwannemad siin linnas, ommast usust linnipiddasid, ja et sellepärast siin keif ni armolised waeste ärrapöggenenud usfowendade wasto ollid. Need päwad said viete kui pühhad ehk piddud petud. Lahkete wöeti neid wasto ja peti armsaste ülles.

Mitto päwa enne sai kunninglikust kommissarist nende tullemine ette ööldud ja nende üleswõtmine ja eddasi toimetamine rahha pärrast tellitud. Meie linna rahwas ei wötnud küll mitte rahha; agga ollid siiski walmis tellimist möda teggema, ja piddasid sedda möda linna wannematega wööraste wastowõtmise pärrast isseärranis nouu.

Mi pea kui tulliaid piddi nähtama, piddi ühhe kirriko-kellaga linnale teadust antama ja kunninglik kommissar ja linnawannemad piddid nende wasto minnema ja kui neid sanud terretand, neid linna-waestekolilaste ja nende foolmeistridega ühhes lauldes sisse toma. Lauldud piddi sama: „So sanna meie

finnita“ j. t. s. „Keif kallis hinge õnnistus“ j. t. s. „Kui Jummal siin ei kannu hoolt“ j. t. s. „So peale Jesand lodan ma“ j. t. s.

Nende ja teiste lauludega piddi fenni kui allewisse tulutama, agga seal piddi ka weel linna wallitus kirriko ja koli õppetajad, suure kooli õppiad ja linna koddanikkud neid wastowõtma ja piddid siis keif kirriko kellad hüüdma. Siis piddiwad ennast arro järrel riddastikko ja paaris tulles seadma ja laulma: „Si lahku minna sinnuft“ j. t. s. „Meil tulleb abbi Jummalast“ j. t. s. „So sanna laua seggane Meil helde Jummal olnud j. t. s.

Seddawisi piddiwad keif Boniwatsijuse kirriko minnema, wöörad kantsli ette ja ümber seatama, ja edmalt lauldama: „O pühha waim nüüd tulle ja,“ selle järrel piddi õppetaja üht trööstimise ja terretamise jutlust piddama ja Taweti laulo 6, 4. allufets wõtma ja selle lauloga „Oh Jesus meie jure jä,“ jummalatenistus lõppetama, ja kirrilust wälja ja ni kaugele kui Raathone ette mindama selle lauloga: „Mo hing oh röömsast fida.“ Ja seal piddi aukit linna wallitus wöörastele kortrid juhhatama.

Ja täieste nenda kui nou olli petud, on se ka süündinud. Wöörad usfowennad on tellatõmise ja lauloga kirriko widud, armsa jutlusega röömustud, ja kui kirrilust wälja tulnud on linna koddanikkud neid ni röömsaste wastowötnud omma maiadesse, ja lahkete neid ülespiddanud. Ja neid kodd-